

ישמע חכם

• ע"י דוד לעוו

~ המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ~

המשך מגליון העבר

כתיב (בראשית ו'): "ויראו בני האלוהים את בנות האדם כי טובות הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו... הנפילים היו בארץ בימים ההם... אשר יבאו בני האלוהים אל בנות האדם וילדו להם... המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם".

בפסוקים אלו אנו מוצאים לראשונה זכר לאלילות. פירוש דברים: בימים ההם, כשהיה מופיע איזה 'גבור'—מי שהולך וכובש מדינה

אחר מדינה בלי הפרעה ועיכוב—... כעין נמרוד אשר עליו תואר 'גבור-ציד לפני ד' או סנחריב, נבוכדנצר, אלכסנדר, ובימים האחרונים—נפוליון, מיד ייחסו לו ההמון איזה כחות "על-טבעיים", וספרו עליו כל-מיני הגזמות והזיות, איך "זכו" שגדלה כוחם כל כך, ופרטו הדברים בסיפורים נפלאים מרתקי-לב לתאר גדולת כוחם. גם אצל ישראל התקיימו "גבורים", כולנו מכירים את שמשון ודוד בניהו—אשר הכה את הארי, ואל נשכח מ'תחכמוני'... מהגבורים אשר לדוד (ועדינו העצני על 800 חלל!). אך הבדל עצום ישנו בין 'גבור' hero, ישראלי ל'גבור' נכרי-הראשון יודע ומכיר 'כי כך ארוץ גדוה, ובאלוקי אדלג שור' ועיין קאפיטל "ח בתהלים וש"ב כ"ב=שירת דוד, שעקרון הזה, כל תוכנו—אבל הנכרי עובד פסלים וכחות המדומים שב"טבע", אינו ואינו מייחס לפסלו נצחון המלחמה! (כי כבר ביארנו 'צורך' הפסל בארוכה, ובמקרה הזה אין 'צורך' כלל...). רק מייחס—הוא בעצמו וכל בני-מדינתו ועמו—איזה כח אלילי, ונהפך הוא לחצי-אליל, ומספרים עליו איך שגולד—לא מבשר ודם—רק "נפל משמים אליל פלוני ונשא אשה יפה פלונית, ומזה 'השדוך' נולד 'גבור' הזה". נמצא גם הוא 'קצת' אל, ועושים ממנו פסל

כאשר קרה בכל אלו (נבוכדנצר וכו') שהזכרנו.

*

יש לזכור-אצל משה רבינו לא מצינו שום סיפורים משונים, להראות כחו ולהרבות פלאו. כל מה שפעל - עשר מכות, 'ציאת מצרים, מן באר, מלחמות - נזכר עוד ועוד ועוד "למען תדעו כי אני ד'". וזו הסיבה שבחר ד' במשה דווקא, שנלחם בכל כחו מבלי לקחת שום קרדיט לעצמו—מלחמת היצר קשה וכבידה—וכל

יוסף לקח

החידה חדתי, ואתך לא הגדתי:

כמה מצוות נצטוו ישראל

בסיני (כלומר מראש חודש עד שמיעת אנוכי)?

(נא לפרוט כולם)

תשובה לחידה מגליון י"ד:

ש: ורדפו מכם חמשה מאה, ומאה מכם רבבה ירדפו.

עשרה מכם, כמה ירדפו?

תשובה: $Y = G \cdot 0.8421 + 15.7895 \cdot Y^*$

כלומר, $Y =$ מספר היהודים הרודפים, $G =$ מספר הגויים הנרדפים.

נמצא, אם $Y = 5$, הרי $G = 21.0525 + 78.9475 = 100$.

אם $Y = 10$, הרי $G = 8421 + 1578 = 10,000$.

לחידה כש- $Y = 10$, הרי $G = 84.21 + 157.9 = 242.11$.

יש מן העונים שהגיעו קרוב מאד לזה בדרך אחרת. (איך מוצאין

התשובה, צריך ביאור רחב וא"א להאריך כאן).

(לכל תשובה שיהיה, כתוב מקור מש"ס וכו').

מי שיפתור החידות במשך חמש שבועות, יזכה לפרס!

נא לשלוח הפתרון לכתובת, או E-Mail הנזכר מעל"ד

"ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר ד' אלוקינו לפניך, ושמענו ועשינו"—תשש כחו של משה כנשיה, לא יפה לשמוע מרוב!! ומשה לא הסכים בשום-אופן ל'עסק' הזה, הוא התעקש שישמענו כל התורה כולה מפי-הגבורה, ארבעים יום וארבעים לילה, עד שאמר לו ד': שמעתי את-קול דברי העם הזה אשר דברו אליך-היטיבו, כל-אשר דברו. מי-יתן והיה לבבם זה להם, ליראה אתי ולשמר את-כל-מצותי-כל-הימים: למען ייטב להם ולבניהם, לעלם. לך, אמר להם: שובו לכם, לאהליכם ואתה, פה עמוד עמדי

*

יש מצוות עשה ול"ת לזכור מעמד הר-סיני, ומצווה זו אפשר לקיימו בכל יום ועת. בין כשהולכין ברחוב או ממתנין doctors office. וזה לשון האזהרה: רק השמר לך ושמר נפשך מאד, פן-תשכח את-הדברים אשר-ראו עיניך ופן-יסורו מלבבך, כל, ימי חיך; והודעתם לבניך, ולבני בניך. יום, אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב, באמר יהוה אלי הקהל-לי את-העם, ואשמעם את-דברי: אשר ילמדון ליראה אתי, כל-הימים אשר הם חיים על-האדמה, ואת-בניהם, ילמדון. ותקרבון ותעמדון, תחת ההר; וההר בער באש, עד-לב השמים--חשך, ענן וערפל.

*

כ-3,000,000 אנשים התקבצו סביבות הר סיני, אשר כולו עשן ולפידי-אש בוערים עד השמים, רואים חשך ענן וערפל סביבות ההר. שומעים קול שופר חזק מאד בלוי עוד קולות וברקים. כל העם כולל הכהנים נצבים בתחתית ההר, רק משה ואהרן עולים, ומשה לבדו נכנס בתוך הענן אל ראש ההר. כל העם נחרדים עד-מאד מכל המחזה הנורא הזה. מרוב פחד מתנועעים אנה ואנה. ופתאום שומעים כולם קול אלוקים חיים מדבר מתוך האש, אחר זמן קצר, מתחננים אל משה: דבר אתה עמנו ונשמעה, ואל ידבר עמנו אלוקים פן נמות! המשך בעל"ד

שאלה:

ראובן נתן לשמעון צ"ק בפרעון החוב, ונאבד משמעון, ובא גד ומצאו והוציא מעות מן account שלו בגזילה, האם חייב ראובן לפרוע לשמעון עוד הפעם?

תשובה:

חייב. אין ראובן נפטר מפרעון חובו עד שיוציא שמעון המעות מן account. ומה שאבד הצ"ק יש לדונו כמחזיר שטר למלוה דקיימ"ל פטור מדיני אדם, מי יימר דגבי ביה. פסק הזה נראה תמוה בעיני ונא לפרוך אותו. [אפשר שישתנה הדין אם עכו"ם מצאו].

אני מברך לכל אחיי, חג שמח!

נא ונא לשלוח כל הערותיכם החשובות, במיוחד, לשאוב מים מבור בית לחם להשקותינו.

המשך מעל"ד

משה מנחם: אל-תיראו. למה? כי ד' רוצה דווקא שתיראו.... לפעמים "בריא" מאד שנפחד ויהיה לנו הרבה "פרעשור". מן-השמים השמיעך את-קולו, ליסרך; ועל-הארץ, הראך את-אשו הגדולה, ודבריו שמעת, מתוך האש. היה שווה כל הייסורין (מסתמא, כמה לא יכלו לישון כמה לילות מרוב פחד החזיון). ד' בעצמו פסק: היטיבו, כל-אשר דברו. ומשה לבדו נגש אל הערפל והיה שם 40 יום ללמוד כל התורה מפי ד'. אך הוסיף ד': מי יתן והיה לבבם זה.... הלוואי שיישארו בפחד זה לעולם!

הפיט כולו ארמית טהורה, ועיין בפירושים. אנסה לבאר מלים זרים שלא מצינו כיצא בהן: **אוולא=בתחילה**, נזכר בתרגום על הפסוק (הושע ט, י) **כְּעֵנָבִים בְּמִדְבַּר מִצְרָאִי יִשְׂרָאֵל כְּכַנּוֹךְ בְּתֵאנָה בְּרֹאשִׁיתָהּ רֵאשִׁיתָ אֲבוֹתֶיכֶם הָמָּה בָּאוּ בָעַל פְּעוֹר וַיִּזְנוּ לָבָשֶׁת וַיְהִיו שְׂקוּצִים כְּאַהֲבָם**: ובתרגום: כְּגֹפֶן דְּשִׁתִּיל עַל מְבוּעַ דְּמִיָּין, כִּין בְּמִדְבָּרָא עָרַע מִימְרֵי לְיִשְׂרָאֵל כְּכַכָּא בְּתֵינְתָא דְּבִאָּל מְאָבָה חֲבִיבִית אֲבָהָתְכוֹן אֲנוֹן אֲתַחְבְּרוּ לְבַעֲלָא פְעוֹר וּטְעוּ לְבִהָתָא וְהָווּ שְׂקוּצִין כְּדִרְחִימוֹ: [העתקתי כל הלשון כי נזכר בו מתן תורה! שבתחילה-כעין תאינה בתחילת גידולה- במדבר, אהבתי אותם ודיברתי עמהם]. **בברי=בבריות**, כלומר אני מתחיל לדבר "בסייעתא דשמיא", בכח ובעזר של הבורא והעוסק בכל העולם.

סגיא טרשותא=רב מאד מלאכים, שמוחיה בקורנסיה ו"טרשיה", (ב"ק צ"ח), כי בכל יום נולדים חדשים, והישנים "נחרשו", (כלשון טרשא דרב פפא פרק איזהו נשך) ונאבדו. **חששתא=אימה ופחד**, מלשון למיחש מיהא מיבעי.

אדוותא=גלי-הים (סוכה נ"א). **נגוותא=איי-הים** (אונקלוס בראשית ג, כה). **חמור מרת=יין ושכר** (דברים כט, ה).

אין אומה ולשון ורליגיה בעולם-למרות העזותיהם וסילופיהם וכל שקריהם וכזביהם ודמיונות-שוא אשר להם—אשר יכול ל"העייז" ולספר היסטוריה כזה : עמדו 3 מיליון אנשים בתחתית ההר ושמעו קול מדבר מתוך האש. אשרינו, שבחר בנו ד', תחת אשר אהב את אבותיך ויבחר בזרעו אחריו "כיום הזה" כלומר בשנת 5769 ולעולמי-עד.

לפני קריאת-התורה נוטלין "רשות" ל"תרגם" פרשת בחדש השלישי. עד זמן הגאונים היה נהוג להעמיד מתורגמן ולתרגם כל פסוק שקרא הקורא, בארמית ולהבינם להעם. ברגלים, הוסיפו הרבה מדרשי-חז"ל ואגדות יחד עים תרגום הפשוט, נשתמר בידינו קצת מזה (תרגום יונתן או ירושלמי, וכן בנ"ך מצינו לפעמים אריכות בתרגום).

פיט 'אקדמות' היא כעין "פתיחה" ורשות אשר נוטל המתורגמן מאת הקהל. ומאריך

~ להעיר ולהאיר ~

יש להוציא הטעות שנשתררבה בפי רבים: שאם ישנו פחות משני אחוזים מאיזה ingredient, אי"צ לכתבו, וזה לא נכון כלל, צריך לכתוב הכל ממש ואפילו משהו, כמובן-אם נשתמשו בכלים 'אסורים' אי"צ לכתוב... אבל כבר ידוע סתם כלים אינן בנ"י, ונטל"ג שרי.

אפשר להשיג הגליון ע"י
weeklygilyon@gmail.com

הזמנת או לשירות על הגליונות הבאת במחיר
נשך נא להתיקס:
646-546-9748

גליון בשבת תחכמוני

1973-60th St. #123

Brooklyn, N.Y. 11204

The Write Address 718.438.5270

ATTENTION MECHUTANIM!!

"When Each Moment is So Precious"
WE'LL HELP YOU SAVE "MUCH" TIME!!

Give us your list of people you would like to invite and we'll do a beautiful job on:

Envelopes Return Place cards
Labels Place cards much more...

Complete Service
including folding, stuffing, stamping, mailing

מומחים לענייני

ממונות ואישות

בית דין צדק

נבעת המורה

~ ישיבות ב"ד נקבעים לאלתר ~

~ פס"ד ללא התמהמהות מיותרת ~

~ תשלומין בלתי תלויה באורך הזמן וישיבות ב"ד ~

718-930-4923